

ELS TUI TS DE PLÁCIDO MORENO (@Plácido_Mo)

El dubte

Tot ha canviat tant que ja no sé si estic **integrat** a la societat o **intrigat** amb la societat

La paraula

Quan parlem de l'**assistència social**, el més important és la paraula **social**

Els greuges

Si ets al carrer, hi ha expressions que poden **ofendre molt**: mort de gana, abandonat, indigent, captaire, borratxo...

La identitat

Plácido Moreno (un nom triat per homenatjar un amic mort) és un col·lectiu d'**Arrels Fundació**

celona també admeten que estudiaven la iniciativa.

De candidats als ajuts no els en faltaran, com va quedar palès durant la recent presentació oficial de l'última entitat que s'ha afegit a la lluita contra la pobresa, la Fundació de l'Esperança, amb 770 beneficiaris en la seva curta història. Persones com el Juanjo, de 26 anys, que va viatjar fins a Barcelona des del seu poble, a Almeria, per desenganxar-se de les seves addiccions amb Projecte Home i per començar aquí una nova vida. O com el Said, marroquí de Casablanca, de 46 anys, pare de dos nens i "d'un altre que està en camí". Ni ell ni la seva dona tenen feina i viuen d'una petita ajuda i del que els poden deixar familiars i amics.

El Juanjo i el Said, que fan cursos de formació i reben assessorament per trobar feina, repeteixen una història que s'ha explicat mil vegades. Dificultats per arribar a final de mes, per inserir-se laboralment, per... Amb el problema afegit en el cas del primer d'una toxicomania, feliçment superada; o de les càrregues familiars en el cas del segon. Les seves angoixes són tan evidents que cal escoltar l'Hajar per descobrir que la seva principal necessitat no es veia i en canvi era allà, amagada, amenaçadora. L'Hajar, de 26 anys, natural de la ciutat marroquina d'Ujda, casada i mare d'un nen de tres anys, té un somriure que captiva i que ha recuperat fa molt poc. Una vegada, una assistenta social li va dir:

—Però de quins problemes et queixes, si el teu marit té feina?

—Aquest és el problema, que el meu marit no pot fer cap altra

Allotjar en un pis un sensesostre és molt més barat que costejar un alberg o un ingrés hospitalari

cosa que treballar. Sempre està treballant.

És com un ciclista, que si deixa de pedalar cau. El marit de l'Hajar és transportista i ha de fer llarguissimes jornades laborals. Sola a casa, acabada d'aterrar a Catalunya, sense dominar encara l'idioma, sense amics ni manera d'establir relacions socials, a l'Hajar li semblava que s'havia transformat en una altra persona molt diferent d'aquella noia d'Ujda, activa, amb estudis superiors i ganes de menjar-se el món. No ho sabia encara, però tenia una depressió i corria el risc de tancar-se més i més en si mateixa. Necessitava urgentment, com el Juanjo, com el Said i com totes les persones que cada dia acudeixen a la Fundació de l'Esperança o a qualsevol de les moltes entitats que lluiten contra la pobresa, la marginalitat i l'exclusió social, una cosa aparentment molt senzilla. Que les escoltessin.●

EL DRAMA DELS SENSESOSTRE I LES NOVES CARES DE LA POBRESA A www.lavanguardia.com/hemeroteca

El 25,1% dels espanyols pateixen exclusió social

Càritas vol un ajut per a 700.000 famílies sense ingressos

VICENÇ LLURBA / ARXIU

Menjador de la Casa de Transeünts de Càritas a Tarragona

ALICIA RODRÍGUEZ DE PAZ
Madrid

La fractura social s'eixampla. L'anàlisi de la Fundació Foessa —vinculada a Càritas— *Precariedad y cohesión social*, publicada ahir, adverteix que l'empitjorament de les condicions de vida s'estén a sectors cada vegada més amplis de la població. Fins al punt que el 2013 el 25,1% de la població espanyola patia exclusió social (vegeu el gràfic). Així, els afectats per exclusió moderada i severa han augmentat nou punts respecte del 2007 i passen a ser 11,7 milions de persones. Sis anys enrere, eren 7,3 milions.

Problemes vinculats a l'ocupació, l'habitatge i la salut s'estenen i en molts casos es cronifiquen, alhora que es manté la situació econòmica desfavorable i els ingressos de les famílies s'han desplomat. "La renda mitjana a Espanya s'ha situat a nivells del 2000", va apuntar el coordinador de l'estudi de la Fundació Foessa, Francisco Lorenzo. Per això la proporció de persones que continuen a recer del vendaval i no tenen problemes s'ha convertit en un grup minoritari: si el 2007 suposaven la meitat de la població, l'any passat havien baixat fins al 34%.

En el costat positiu, l'informe destaca la bona resposta de les famílies i de l'entorn més proper cap aquells que passen dificultats. De fet, les situacions d'aïllament social s'han reduït (en aquests sis anys han passat del 4,4% al 2,7%). A més, les re-

lacions socials no estan excessivament afectades, asseguren, cosa que reflecteix l'estabilitat dels índexs de conflicte social. Lorenzo va demanar d'aprofitar precisament aquest "capital social" per revertir la tendència actual cap a una fractura social. Per això, va assenyalar que és "imprescindible posar en marxa polítiques públiques de suport a la família".

En fer balanç, Càritas es va queixar que des del 2010 s'han anat restringint els drets socials i "s'ha continuat avançant pel camí de retallades en alguns béns bàsics, la pèrdua d'intensitat protectora de prestacions

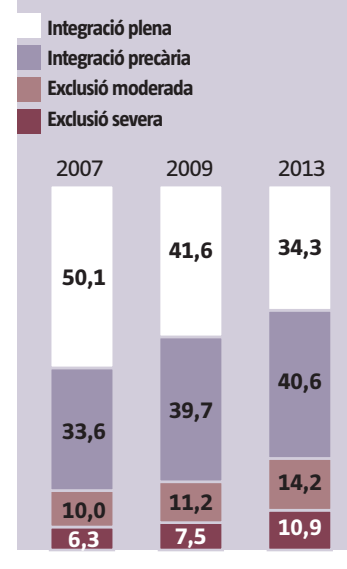
Espanya és el segon país europeu amb el percentatge més alt de menors en risc de pobresa

socials i la creixent exclusió de grups de població d'alguns serveis bàsics".

En el cas concret de la salut, assenyalen, l'impacte ha estat més ràpid del que en principi s'esperava. El 2013 gairebé el 20% dels ciutadans han tingut dificultats per fer front a les despeses de medicaments, tractaments i dietes mèdiques. El 2007 eren un 9,4%. Entre els que pateixen exclusió severa, ja afecta el 60%. "Molts ciutadans no tenen diners per als medicaments i han deixat de tractar-

La fractura social afecta dos de cada tres espanyols

Percentatge de persones que es troben en cada situació

FONT: Foessa (Càritas)

LA VANGUARDIA

se", va explicar Guillermo Fernández, tècnic de la Fundació Foessa.

Tot i això, els portaveus de Càritas van insistir a apostar per polítiques redistributives. Per exemple, van reclamar un complement econòmic d'àmbit estatal —compatible amb la renda mínima d'inserció de les comunitats autònomes— per a les 700.000 famílies que, segons l'Enquesta de la Població Activa (EPA), no perceben ingressos. Foessa calcula que d'aquesta manera es posaria fi a la pobresa severa i que aquesta mesura suposaria una inversió de 2.600 milions. "És un preu clarament inferior al que es diu que costaria el rescat de les autopistes", va assenyalar Francisco Lorenzo.

Ahir mateix, un informe de Càritas Europa presentat a Atenes va cridar l'atenció sobre els costos humans de la crisi econòmica a Europa durant els últims anys. Aquest estudi, que analitza la situació dels set països més afectats, destaca que el percentatge de pobresa infantil a Espanya és el segon més alt de la Unió Europea, només superat per Romania. Segons les dades de l'Eurostat, el 2012 fins a un 29,9% dels espanyols menors de 18 anys estaven en risc de pobresa. L'informe assenyalava que l'increment més significatiu es va produir entre el 2009 i el 2010. El 34,6% dels menors romanesos estan en risc de pobresa. Els segueixen a curta distància els búlgars (28,2%) i els grecs (26,9%).●

com si fos el premi. El pla *Housing first*, o primer la casa, comença pel final. Abans de fer el salt a Europa, la idea s'ha implantat amb èxit a Nova York i altres ciutats dels Estats Units i el Canadà, que ha posat en marxa el projecte *Here at home* (aquí, a casa) a través de la comissió nacional de salut mental. Gairebé el 90% de les persones acollides al programa continuen sota un sostre al cap d'un any.

La UE n'ha impulsat assajos a Amsterdam, Budapest, Copenhaguen, Glasgow, Finlàndia i Lisboa. França i Bèlgica han copiat la mesura, però al marge de les institucions comunitàries. Arrels Fundació i l'Ajuntament de Bar-

FOTOS: JORDI PLAY I LAURA GUERRERO